

Ingen nakenchock direkt

rekylen viner förbi min högra kindkota
när jag vant parerar
jag vet ju
mitt leende besvaras
men det når inte ända fram
rikoschetterar

tillåter ändå ett lätt skratt
min hand glida runt din midja
låtsas inte se
eller känna
ditt eviga pansar
ett ogenomträngligt plagg i din nakenhet
det enda jag inte kan klä av dig

själv står jag framför dig
med ena benet lindat runt ditt
iklädd det tunnaste florpapper
tusen gånger flamsäkrat
tusen gånger brunnet

och så brinner jag igen
under din fackla
pansar mot florpapper
styrka mot svaghet
men det är bara en kort stund efteråt
som jag avundas dig

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Fallgirl med Poeter.se id #29211 innehar upphovsrätten